

kunde betegnes som Noget, hvortil af Afgtelse for Kunstnerne ikke maatte hentydes. Jeg sagde tværtimod, at Meget, som ofte lægges Kunstnerne af denne Klasse tillast, ubilligt lægges dem tillast; det er saadanne Dtringer, som maae komme frem i et Liv af den Art, som de maae føre, og de pecuniaire Hensyn omtalte jeg slet ikke videre, end at jeg sagde, at det ikke var billigt mod Kunstnerne at stille deres Høimodighed og Uegennyttighed paa en saadan Prøve, at de skulde votere om en fast Ansættelse for Medlemmer, der med dem skulde dele Indtagten, og det troer jeg man, uden at krænke Kunstnerne, kan sige. Hvis jeg hørte til en stor Klasse, der væsentlig skulde leve af Indtægter, som beregnedes efter den Anseelse, man vandt, og efter den Virksomhed, der blev En overdragen paa den Maade, som Roller overdrages Skuespillere, og der skulde være Tale om, at jeg skulde votere med om Dptagelsen af nye Medlemmer i denne begrænsede Klasse, til hvilken jeg hørte, saa vilde jeg for min Deel ønske mig fritagen derfor; jeg vilde ansee det for at være en ikke ønskelig Ret, som derved gives mig, idet jeg derved kunde komme i en Collision, for hvilken jeg maatte ønske mig fritagen. Jeg beder dernæst bemærket, at jeg ingenlunde blot talte om Penge, men jeg talte om Rivalitet med Hensyn til Anseelse, Virksomhed i det Hele, og denne Rivalitet findes ikke blot mellem de fremragende Kunstnere, men ogsaa mellem dem, som man betegner som middelmaadige, og som altsaa saameget mere maae kæmpe for at komme ud over denne Middelmaadighedstilstand, hvis de forresten troe at have Kræfter dertil. I det Dieblis, en Kunstner, efterat have virket 3 Aar ved Theatret, søger om Ansættelse, er det undertiden meget vanskeligt at afgjøre, om han staaer paa Middelmaadighedens Standpunkt, eller om han maaskee har givet Prøver, hvorefter Enkelte ganske sikkert kunne bedømme, at han vil komme vidt ud derover. Jeg har med Hensyn til hele denne Indretning holdt mig til, at det ikke er ønskeligt at skabe en fast Anstalt med en dog i det Hele saa ubestemt Charakter, medens man meget vel kunde virke hen til, at Theatrets Personale i mange Tilfælde blev hørt. Naar

man forøvrigt, som en Grund til, at man gjerne kunde lade Skuespillerne afstemme om fast Ansættelse, har anført, at Skuespillerne jo staae under en Control af den offentlige Mening, der jo vil udelukke Misbrug, saa vil jeg sige, at hvis denne Control saaledes gjør sig gjældende, saa gjør den ogsaa Brugen af et saadant Theaterraad og en Afstemning af samme overflødig. Da Ingen mere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved

- 1) Udkastets § 1
(see Anhang Nr. 32 Sp. 488)
vedtoges med 53 Stemmer mod 11.
- 2) Udvalgets Forslag til § 2
(see Anhang B Nr. 47 Sp. 653)
vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer.
- 3) Rées Forslag til § 2
Linie 2: „5 Theateraar“ forandres til „3 Theateraar“.
vedtoges med 38 Stemmer imod 33.
- 4) Udkastets § 2
(see Anhang Nr. 32 Sp. 488) med de nu vedtagne Forandringer
vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.
- 5) Udkastets § 3
(see samme Sted)
vedtoges med 62 Stemmer mod 3.
- 6) Udvalgets Forslag til § 4
(see Anhang B Nr. 47 Sp. 653)
vedtoges eenstemmigt med 67 Stemmer.
- 7) Udkastets § 4
(see Anhang Nr. 32 Sp. 489) med den nu vedtagne Tilføining
vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer.
Udvalgets første Forslag, til § 5, at Ordene „og Capellet“ udgaae, vedtoges uden Afstemning, som Følge af Afstemningen til § 2.
- 8) Madvigs Underændringsforslag til Udvalgets Forslag under Nr. 2 til § 5:
Ordene „af et Theaterraad“ udelades
forkastedes med 40 Stemmer mod 28.
- 9) Udvalgets Forslag, under Nr. 2 ad § 5 (see Anhang, B Nr. 47, Spalte 653)
vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer.
- 10) Sammes Forslag under Nr 3 (see sammesteds)
vedtoges med 58 Stemmer mod 3.
- 11) Udkastets § 5 (see Anhang Nr. 32